

Aleg 276

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej w przedmiocie zmiany postanowień art. III. i VI. ustawy z 18. grudnia 1881 Dz. u. kr. Nr. 48. ex 1883, względnie ustawy z dnia 1. sierpnia 1911 Dz. u. kr. Nr. 109 o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Na zasadzie postanowień ustawy z 25. kwietnia 1869 Nr. 49. Dz. p. p, względnie ustawy z 18. maja 1875 Nr. 84. Dz. p. p. — zaprowadzono od piwa przy wyrobie w całym państwie, a zatem i w król. stoł. mieście Lwowie jednolity państwowy podatek konsumcyjny:

a) po 34 halerzy od jednego hektolitru i każdego stopnia sacharometru brzezki piwnej, oraz

b) w miastach zamkniętych, do których zalicza się m. Lwów, nadto dodatek państwowy t. zw. Biersteuerzuschlagsbetrag ($5\frac{5}{8}$ kr.), a do tego dodatku jeszcze 20% dodatek nadzwyczajny ($1\frac{1}{6}$ K), razem przeto 7 K, czyli 14 h od jednego hektolitru i każdego stopnia sacharometru brzezki piwnej;

c) W myśl obowiązujących przepisów akcyzowych, podlega piwo do zamkniętego pod względem akcyzowym miasta wprowadzone, (a zatem i piwo wprowadzone np. z Pilzna, Okocima i t. p.) lokalnemu podatkowi konsumcyjnemu na rzecz państwa; podatek ten wynosi od jednego hektolitru piwa, bez względu na jego jakość 1 K 40 h, do którego to podatku zaprowadzono 20% dodatek państwowy t. z. wojenny tj. 28 h, razem więc za piwo do miasta wprowadzone pobiera skarb państwa, oprócz opłaty wymienionej sub a) — po 1 K 68 h od jednego hektolitru.

Oprócz powyższego podatku państwowego sub a)—c) wymienionego, opodatkowane jest piwo w zamkniętem m. Lwowie — samoistną opłatą krajową i opłatą miejską.

d) Opłata krajowa, na zasadzie postanowień ustawy z 13. lutego 1903 Nr. 24 Dz. p. p. wynosi od 1 hektolitru piwa w zamkniętych miastach Lwów i Kraków po 1 K 70 h.

Dawniej gmina król. stoł. m. Lwowa dzierżawiła tę opłatę od kraju; obecnie kraj sam te opłaty pobiera. Powołana ustawa krajowa — miała moc obowiązującą do 31. grudnia 1909; jednak ustawą z 20. grudnia 1905 Nr. 11. Dz. u. kr. — przedłużono moc obowiązującą tej ustawy, pod warunkami zresztą w ustawie wymienionymi — do 31. grudnia 1920, a celem dalszego wzmocnienia skarbu krajowego i ze względu na uwolnienie konsumcyi piwa od ciężarów wskutek zniesienia prawa propinacyi, podwyższono tę opłatę krajową 1 K 70 h z wyłączeniem obszarów obejmujących miasta Lwów i Kraków — uznanych pod względem podatku spożywczego za zamknięte — począwszy od 1. stycznia 1911 na 8 K do jednego hektolitru.

Oplata gminna od piwa we Lwowie wyrobionego, względnie do Lwowa wprowadzonego pobierana przez gminę kr. stoł. miasta Lwowa na zasadzie ustaw w nagłówku sprawozdania niniejszego wymienionych bez zmiany od r. 1881 — wynosi:

e) I) 31 hal. od 1 hektolitra i każdego stopnia sacharometru piwa we Lwowie wyrobionego:

II.) po 3 K 60 h od 1 hektolitra piwa do Lwowa wprowadzonego, bez względu zatem na jego jakość, czyli ilość stopni sacharometru.

f) W końcu na zasadzie uchwał Rady m. z 17. i 30. grudnia 1906 L. 1036 pobiera gmina kr. stoł. m. Lwowa od 1. stycznia 1904 dodatek gminny do państwowego podatku od piwa α) do Lwowa wprowadzonego w wysokości 70 hl. od 1 Hl. zaś β) od piwa we Lwowie wyrobionego 21% głównego podatku konsumcyjnego państwowego pobieranego przy wyrobie piwa 10% z tem, że przy obliczeniu i poborze tej należności mają być opuszczane wypadające za każdy hl. zwyżki ponad 70 h, że dalej przy wyrobie piwa ponad 10% sacharometru, wyższe stopnie sacharometru nie mają być przy wymiarze tego dodatku gminnego liczone.

Ten ostatni dodatek gminny od piwa do Lwowa wprowadzonego lub we Lwowie wyrobionego — zaprowadzono na zasadzie §. 86. statutu gminy kr. st. m. Lwowa, by choć w części podnieść dochody gminy.

Oplaty od piwa wymienione sub a) pobiera rząd przez swe organa w miejscu produkcji piwa — sub d) kraj przez swe organa — zaś opłaty sub b), które gmina od skarbu państwa dzierżawi, oraz opłaty sub c), e) i f) pobiera bądź gmina przez swe organa na dworcach i rogatkach, bądź też skarb państwa (przy wyrobie) przez swe organa i odnośne należności co miesiąca gminie m. Lwowa odsyła.

Dla lepszego zorientowania się poniżej umieszczono tabelkę przedstawiającą te opłaty cyfrowo, a mianowicie:

Na zasadzie opłat sub a)—f) podanych piwo do Lwowa wprowadzone bez względu na ilość stopni sacharometru i bez względu skąd ono pochodzi, płaci od 1 hl.:

państwowy podatek sub b) c)	1 K 68 h
opłata gminna sub e) II)	3 „ 60 „
dodatek gminny sub f)	— „ 70 „
Suma	5 K 98 h

Oprócz tego osobno zapłacono opłatę sub a) i d) skarbowi państwa, względnie kraju. Odmiennie przedstawia się ta opłata od 1 hl. piwa we Lwowie wyrobionego, a mianowicie:

	Jakość piwa w sacharom.:					
	10%	11%	12%	13%	14%	
opłata państw. (b)	1.40	1.54	1.68	1.82	1.96	(i t. d., ale ponad
opłata gminna (e)	3.10	3.41	3.72	4.03	4.34	14% piwa nie
dodatek gminny (f)	70	70	70	70	70	warzono).
Suma	5.20	5.65	6.10	6.55	7.00	

oprócz uiszczonej osobno opłaty sub a) i d).

Przeważnie wyrabiane jest we Lwowie piwo 11 i 12%.

Za piwo ze Lwowa wywiezione wypłaca gmina zwrot po 5 K 38 h od 1 hl. browarom miejscowym; w sumie tej mieści się zwrot opłaty państwowej 1 K 48 h, gminnej 3 K 20 i 70 h. Przemysłowcom miejscowym trudniącym się handlem piwa zwraca się wyjątkowo i odwołałnie celem poparcia handlu i przemysłu za 1 hl. piwa kwotę 4.70 h, a to opłatę gminną 3.90 i państwową 80 h.

O zmianę, względnie podwyższenie miejskich opłat konsumcyjnych od trunków, wniosła gmina m. Lwowa w r. 1903 petycję i z motywów w tej petycji podanych prosiła o podwyższenie opłat od rumu, rozolisów i innych napojów słodzonych i spirytusowych z 40 K od 1 hl. na 60 K; od wódki i spirytusu, uwalniając jednocześnie spirytus denaturowany od opłat z 46 hal od jednego stopnia hektolitrowego na 56 h, oraz od piwa przy wyrobie z 31 h na 37 h za jeden hektolitr od każdego stopnia sacharometru brzezki piwnej przy temperaturze +14° R; przy wprowadzeniu 4 K 35 h za 1 hl piwa bez względu na stopnie sacharometru.

Niestety słuszna ta sprawa przeciągnęła się ze szkodą dla funduszów gminy kilkanaście lat — c. k. Rząd czynił gminie w tym względzie, a głównie co do wyższych opłat od piwa olbrzymie trudności, sprawę kilkakrotnie zwracano i gmina, pragnąc choć w części zasilić skarb miejski, zrezygnowała z wyższych opłat od piwa i zadowolili się na razie wyższymi opłatami od napojów spirytusowych, które na zasadzie ustawy z 1. sierpnia 1911 Dz. u. kr. Nr. 109 weszły w życie.

Trudności, które c. k. Rząd stawiał gminie miasta Lwowa przy przedłożeniu do sankcyi ustawy, podwyższającej nieznacznie opłaty od piwa, pochodziły stąd, że c. k. Rząd pragnąc zasilić skarb państwa i przyczynić się do sanacyi funduszów krajowych, przedłożył projekt, podnoszący zasadniczo opłatę od piwa w całym państwie z 34 h. na 80 h. od jednego hektolitra i każdego stopnia sacharometra brzezki piwnej. Według obliczenia rządu z powyższych wyższych opłat piwa uzyskanoby rocznie 133,400.000 koron. Z kwoty tej kraje otrzymałyby 42%, czyli okragło 56,000.000 K do rozdziału według klucza do projektu dołączonego.

Powyzszy zatem projekt rządowy inkameruje opłaty krajowe obecne od piwa. Opłaty te w krajach monarchii austriackiej są różne i wynoszą od 1.70 K do maximum 4 K od hektolitra z wyjątkiem Galicyi, gdzie wynoszą 8 K od hektolitra w całym kraju, a 1.70 K od hektolitra we Lwowie i Krakowie. Ta wyższa opłata w Galicyi z wyjątkiem Lwowa i Krakowa uzasadnioną jest zniesieniem prawa propinacyi.

W projekcie swym rząd wyraźnie zaznacza, że inkamerując w innych krajach monarchii maximum tej opłaty krajowej tj. 4 K — należy w Galicyi rzecz tę inaczej uregulować, gdyż tych drugich 4 K nie można inkamerować i rzeczą ustawodawstwa krajowego będzie kwestyę tę stanowczo uregulować, by opłata ta z wyłączeniem Lwowa i Krakowa nie przewyższała kwoty 4 K.

W projekcie swym — co dla ścisłości zaznacza się — rząd proponuje podwyższenie opłat od piwa na 80 h., nie wspomina nic o tem, co się stanie z opłatą państwową wynoszącą obecnie w miastach zamkniętych tj. we Lwowie i Krakowie 1.40, względnie 1.68 K od 1 hl. i gdyby te opłaty nadal zostały miały, to piwo we Lwowie byłoby obciążone znacznie wyższymi opłatami aniżeli piwo na prowincyi.

W doniosłej tej kwestyi wniosła gmina miasta Lwowa do rządu dnia 30. marca 1912 do Lm. 36184/12 na zasadzie uchwały Rady miejskiej z 21. marca 1912 należycie umotywowaną petycyę — jednak dotąd żadnej odpowiedzi nie otrzymała.

Wydział krajowy podnosząc opłaty od piwa na 8 K od hl wyłączył zupełnie od tej podwyżki obszary obejmujące miasta Lwów i Kraków i dla tych miast pozostawił opłatę krajową od piwa 1.70 K od jednego hl. Uwolnienie Lwowa i Krakowa od tych wyższych opłat miało na celu pozostawienie tym miastom wolnej ręki celem ewentualnego podwyższenia opłat gminnych od piwa i zasilenia w ten sposób skarbu miejskiego.

Miasto Kraków na zasadzie ustawy z 15. kwietnia 1910 Nr. 122 dz. u. kr., a zatem w tym samym prawie czasie, w którym na Lwów starało się o nieznaczne podwyższenie opłat od piwa — i niestety tej podwyżki nie dostało — pobiera już od piwa jakiegokolwiek gatunku po 7 K od 1 hl., a od porteru i piwa angielskiego po 10 K. Miasto Lwów tylko dotąd — wyższych opłat od piwa uzyskać nie mogło — mimo, że jest stołecznym miastem Galicyi i ma do spełnienia z roku na rok rosnące zadania społeczne i kulturalne.

Nadzieje gminy m. Lwowa, że przez podwyższenie opłat od napojów spirytusowych zaprowadzonych z ustawą z 1. sierpnie 1911. Nr. 109 dz. u. kr., zasili skarb miejski — niestety skutkiem powszechnej klęski ekonomicznej w latach ostatnich, oraz podwyższenia przez c. k. rząd opłat od wódki z 1. lutego 1914 zupełnie zawiodły i gmina dziś mimo nieznacznego podwyższenia tych opłat ma mniej aniżeli przedtem, ohoć poniosła materyalną ofiarę w interesie przemysłu i uboższej ludności — uwalniając od opłat w zupełności spirytus denaturowany. Dla poparcia tego twierdzenia zauważa się, że w r. 1913 w porównaniu z r. 1912 — miała gmina m. Lwowa dochodu o 161.000 K mniej.

To też Prezydium miasta i Rada miejska widząc, że wobec rosnących z roku na rok zadań społecznych i kulturalnych oraz słusznych wymogów mieszkańców m.

Lwowa — obecnymi dochodami, które corocznie się zmniejszają, wydatkom nie podoła, i pragnąc pokryć deficyty, które według zamknięć rachunkowych wynosiły

w r. 1909	687.682 K
w r. 1910	83.478 K
w r. 1911	287.696 K

postanowiła szukać nowych źródeł dochodu.

Przecięcie z tych trzech lat wykazuje deficyt roczny 352.932 K! Deficyt ten za rok 1913 jest większy (cyfr dokładnych jeszcze niema) — a gdy wydatki rosną przeciętnie rocznie o milion koron — nie dziwnego, że zachodzi potrzeba oglądnięcia się za zasileniem skarbu miejskiego.

Jak to już zaznaczono — wobec wykorzystania rozmaitych źródeł dochodu przez państwo — kraj i gminy — niema gmina m. Lwowa wielkiego wyboru w wyszukiwaniu nowych źródeł dochodu i musi zwracać się do powiększenia względnie podniesienia dochodów do źródeł, które pośrednio ludność dotykają. To też obecna prośba gminy m. Lwowa i przedłożony projekt ustawy zaprowadzający wyższe opłaty od piwa — nie jest rzeczą, jak to wyżej zaznaczono, nową i słuszną tego żądania gminy m. Lwowa uznał już Wysoki Sejm uchwalając na sesji 10. listopada 1904 projekt ustawy podwyższający te opłaty — uznał także obecnie ponownie i Wydział krajowy popierając odnośny projekt załączonej ustawy. Słusznosc żądań gminy m. Lwowa jako miasta stołecznego polega na tem, że będąc ograniczona w pobieraniu dochodów — musi siłą faktu podołać rosnącym z roku na rok jako stoł. miasta Galicyi zadaniom tak kulturalnym jak i społecznym. musi jako miasto stołeczne być wzorem dobrej gospodarki i zaspakajać słuszne wymagania mieszkańców — a nadto musi także być pod względem przyznania prawa do poboru większych opłat na cele gminne — traktowane na równi z drugim miastem i również mającym prawie te same cele do spełnienia tj. z Krakowem i skoro temu miastu przyznał Wysoki Sejm i rząd prawo do pobierania wyższych opłat od piwa — to takie same opłaty winny być przyznane i gminie m. Lwowa. Gmina zatem miasta wzorując się na ustawie m. Krakowa — przedkłada projekt odnośnej ustawy i zaznacza, że przecięcie 3 lat ostatnich wykazuje, że we Lwowie rocznie wyrabia się 114.040 hl piwa. Za piwo to licząc według stopy opłat na wstępie podanych — otrzymała gmina 433.352 Kor. względnie okragło 500.000 K, jeśli się weźmie pod uwagę, że we Lwowie produkują browary zazwyczaj piwo 11 i 12%. W tym samym okresie importowano do miasta piwa obcego 66.963 hl, za które pobrano 288.842 K. Łącznie tedy opłaty za piwo przyniosły gminie przeciętnie 788.842 K. Cyfry powyższe podano po strąceniu opłat za piwo wywiezione.

W razie podwyższenia opłat w myśl projekt załączonej ustawy za tę samą ilość piwa licząc po 7 K od 1 hl. otrzymałaby gmina rocznie 1,267.021 K czyli więcej o 478.179 K i tą kwotą zasilanoby skarb miejski.

Nie ulega wątpliwości, że w pierwszych latach, jak to doświadczenie uczy, konsumeya piwa trochę by się zmniejszyła, w każdym razie na większy roczny dochód o 400.000 K liczyć można.

A dochodu tego — wobec wzrostu przeciętnie rocznych wydatków o blisko milion koron — gmina potrzebuje bardzo. Nie będzie się tu wyliczać wszelkich społecznych i kulturalnych zadań gminy jako miasta stołecznego. Wspomina się tylko o tem, że świadczenia gminy na cele szkolnictwa ludowego, w czem wyręcza kraj i rząd, corocznie rosną i gmina corocznie na ten cel prawie $\frac{1}{5}$ dochodu swego wydaje.

Na tem polu jednak jest jeszcze bardzo wiele do zrobienia. Brak bowiem nie tylko budynków szkolnych ale brak rozmaitych szkół fachowych, by podnieść stan rękodzielniczy i przemysłowy i skutkiem braku tych szkół przemysł nasz zupełnie się nie rozwija. Na polu sanitarnem są też duże braki. Niema we Lwowie odpowiednich kanałów, bruków, zakładów przeciw zwalczaniu epidemii, a te które są nie wystarczają i słuszne są w tym kierunku narzekania. To co gmina w miarę sił finansowych na tem polu zrobić może, nie wystarcza, boż z budżetu trzeba pokryć i inne słuszne i potrzebne wymagania mieszkańców. Wobec rozrostu miasta zachodzi potrzeba rozszerzenia i ułatwienia środków komunikacyjnych; — aprowizacya miasta wymaga ulepszeń, gdyż to co dotąd skromnymi środkami i dzięki inicjatywie gminy zrobiono, nie wystarcza, zwłaszcza w dzisiejszych czasach szalonej drożyzny. Wodociągi, gazownia, rzeźnia wymagają gwałtownie rozszerzenia, administracya miejska rośnie i wymaga corocznie zwiększenia sił roboczych, a skutkiem drożyzny powiększenia zapłaty zwłaszcza u pracowników najniższej kategorii — zachodzi po-

trzeba budowy nowego ratusza, gdyż gmach obecny nie odpowiada już dzisiejszym wymogom; na cele szkolnictwa średniego gmina też corocznie wiele łoży, na ubogich i inne zakłady dobroczynne oraz subwencyjonuje kwotą przeszło 100.000 K rozmaite stowarzyszenia i zakłady. Trudno tu wyliczyć to wszystko, co gmina ze skromnych swych dochodów już na cele gminne, społeczne i kulturalne łoży; z krótkich tych atoli uwag, okazuje się, że żądania do gminy są ogromne, rosną z roku na rok, a gdy równomiernie dochody nie dopisują — nie dziwnego, że gmina m. Lwowa musi się o nowe dochody postarać, chcąc sprostać zadaniom, jakie ją czekają, a jeśli w dodatku wobec stosunków społecznych i politycznych dochody nie dopiszą, nie dziwnego, że niedobór być musi, zwłaszcza jeśli niespodzianie w ciągu roku zajdą okoliczności, które zniewalają gminę do wydatków budżetem nieobjętych a koniecznych jak np. obecnie te rzesze robotników, które z okolicznych wsi i miast ściągają do miasta w nadziei zarobku — a nieznanalazszy go żądają pracy od gminy i siłą faktu musi gmina zarządzać rozmaite roboty przy czyszczeniu miasta, naprawie dróg itp., które w zwykłych warunkach nie były potrzebne lub nagle — lecz siłą faków stały się takimi i silnie nadszarpnęły skarb miejski, co w konsekwencji odbija się przy zamknięciu rachunków rocznych.

To też Reprezentacya miejska i Prezydyum, które równowagę budżetową od szeregu lat utrzymywały z nadzwyczajną trudnością — przyszły do przekonania, że chcąc na przyszłość skarb miejski zasilić i choć w części sprostać wszelkim słusznym wymaganiom społecznym — zachodzi nagła potrzeba wyszukania nowych źródeł dochodu. Gdy wyszukanie tych źródeł z naprowadzonych motywów jest nader trudne a Wysoki Sejm uznał, że finanse miasta Krakowa wymagają sanacyi i uchwalił ustawę, która przez zaprowadzenie wyższych opłat od piwa finanse tego miasta poprawiła — przeto Komisya administracyjna, wzięwszy pod rozwagę i należytą ocenę, naprowadzone niniejszem okoliczności, tudzież motywa zawarte w odnośnej petycyi gm. Lwowa, oraz motywa zawarte w sprawozdaniu Wydziału krajowego z 9. kwietnia 1913 LW. 45264/10 uznaje słusność żądania gm. m. Lwowa, której stosunki finansowe na równi, jeśli nie bardziej jak stosunki finansowe miast większych koniecznej wymagają sanacyi, które bez pomocy kraju i rządu, stałyby się w niedalekiej przyszłości może krytyczne — w celu przyjscia z pomocą gminie miasta Lwowa zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Przewodniczący :
Łahodyński.

Sprawozdawca :
Neumann.

U S T A W A

z dnia zmieniająca postanowienia Art. III. i VI. ustawy z 18. grudnia 1881 Dz. u. kr. Nr. 48 ex 1883, względnie ustawy z 1. sierpnia 1911, Dz. u. kr. Nr. 109 o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. m. Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Art. III. i VI. ustawy krajowej z 18. grudnia 1881 Dz. ust. kr. Nr. 48 ex 1883 względnie ustawy z 1. sierpnia 1911, Dz. u. kr. Nr. 109 przestają obowiązywać w brzmieniu dotychczasowem i mają odtąd opiewać następująco:

Art. III.

Gminie król. stoł. m. Lwowa przysłuża prawo pobierać następujące miejskie opłaty konsumcyjne:

1. Od araku, koniaku, ponczowej esencji, likierów, rozolisów i innych słodzonych napojów przy wprowadzeniu po 60 K za (1) jeden hektolitr.

2. Od wódki, rumu i spirytusu, tak przy wyrobie jak przy wprowadzeniu, 56 hal. za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100 dzielonego alkoholometru przy temperaturze $+12^{\circ}$ R. odmierzony stopień. Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.

Spirytus należycie według istniejących w tej mierze postanowień denaturowany, tudzież spirytus używany do celów przemysłowych, wolny od podatku państwowego, wolny jest od tej opłaty.

3. Od piwa:

a) jakiegokolwiek gatunku tak przy wyrobie jak i przy imporcie z wyłączeniem porteru i piwa angielskiego po siedm (7) koron,

b) od porteru i piwa angielskiego po dziesięć (10) koron od hektolitra.

4. Od miodowych napojów, t. j. miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku:

a) przy wprowadzeniu 13 koron za jeden hektolitr (100 litrów).

b) przy wyrobie miodu pitnego 35 kor. za każdy centnar metryczny (100 kilogramów) miodu przaśnego (patoki) użytego do warzenia czyli wyrobu napoju. Przez czas trwania

niniejszej ustawy nie może gmina król. stoł. m. Lwowa pobierać dodatku gminnego do państwowego podatku od piwa.

Art. VI.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem wymienionych w artykule III. niniejszej ustawy napojów, jeżeli one bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzeniu według postanowień powołanego artykułu opłacone zostały, należy się przy wywozie tych napojów z obrębu położonego wewnątrz linii akcyzowej, zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej w następującej wysokości:

1. Za arak, koniak, rozolisy, likiery i esencję ponczową, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu przy eksporcie w ilości co najmniej 25 litrów w jednym naczyniu lub we flaszkach jednolitych ćwierć, pół lub całolitrowych 25 koron za jeden hektolitr;

2. Za rum, wódkę i spirytus przy eksporcie w ilości co najmniej 25 litrów po 56 hal. za jeden stopień hektolitrowy t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100 dzielnego alkoholometru odmierzony stopień.

Za inne napoje spirytusowe tak mało osłodzone i zaprawione, że okażą na 100-dzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, po 25 koron za każdy hektolitr.

3. Za piwo nie zepsute, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego wskaże najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia sacharometru, przy eksporcie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litrów) 7 koron za jeden hektolitr (100 litrów).

3. Za miód pitny nie zepsuty, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 9 koron za jeden hektolitr (100 litrów).

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów gorących przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito) jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. 2.

Przez czas trwania niniejszej ustawy nie może gmina kr. st. m. Lwowa pobierać dodatku gminnego do c. k. państwowego podatku od piwa.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

